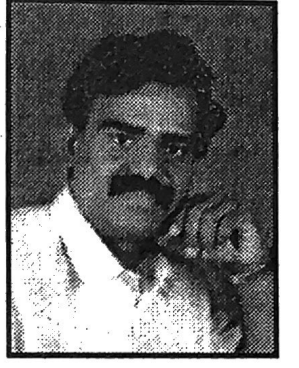

கல்லாதது உலகளவு

(கலக்கல் தொடர்)

ம. திருவள்ளுவர்

பலசரக்குக் கடைகளும், ஊடகங்களும்:

பலசரக்கு கடை அதாவது டிப்பார்ட்மெண்டல் ஸ்டோரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கு மளிகைச் சாமான்களும், வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் பலவும் கிடைக்கும் இது மனிதனின் உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்தோடு இயங்கும் வர்த்தகம் என்றாலும்... அதன் உரிய லாபத்தை பெறும் உரிமை அதன் உரிமையாளருக்கு உண்டு. எந்த வர்த்தகத்திற்கும் ஒரு அடிப்படை தருமம் உண்டு. அந்தத் தருமத்தை மீறாமல் நடந்து வருவதுதான் நியாயம். ஆனால் பலரும் அதை மீறி கலப்படம் புரிவது கண்கூடு. அது கண்டுபிடிக்கப்படும்போது உரியவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தண்டிக்க வேண்டியது சட்டம். மளிகைக் கலப்பால் மனிதனின் உடல்நலமும், ஆரோக்கியமும் பாதிக்கப்படும். அது தெரியவரும்போது கடையை மாற்றிக் கொள்ளவும், உரிய மருத்துவம் பெற்று உடல்நலத்தை தேற்றிக் கொள்ளவும் வாய்ப்புகள் அனேகம். இருந்தாலும் கலப்படம் என்பது சட்டப்படி மட்டுமல்ல, தருமப்படியும் குற்றமானதே.

ஊடகங்கள் (பத்திரிகைகள் மற்றும் தொலைக்காட்சிகள்):

வீதிகளில் நடந்து செல்லும்போது பெட்டிக்கடைகளில் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும் பெட்டிச் செய்திகளைப் பார்த்தால்... குண்டு வெடிப்பு ஒருபுறம், கொலை கொள்ளை சம்பவம் மறுபுறம், பெண் கடத்தல், சாலை விபத்துக்கள் போன்ற செய்திகளே காட்சியளிக்கின்றன. இவையெல்லாம் தூண்டில் புழுக்கள் போல பயன்படுத்தப்

படுகின்றன. முக்கியச் செய்திகளும், அவசியமான தகவல்களும், உயர்ந்த சிந்தனைகளும் எங்கோ ஒரு மூலையில் சின்னஞ்சிறு பகுதிகளாய் இடம் பெறுகின்றன. தொலைக்காட்சிகளிலும் அப்படித்தான் பெரும்பாலும் பொழுது போக்கும் அம்சங்களான ஆடல், பாடல் மற்றும் கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்களுமே மனித நேரத்தையும், மனதையும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. அவ்வப்போது காட்டப்படும் நாட்டு நடப்புக்களில் பாரபட்சமும், அவரவர் காட்ட நினைப்பதை மட்டும் காட்டி, உண்மை நிலையை ஒளித்துக் கொள்வதும், உயர்ந்த சிந்தனைகளை இருட்டடித்து செய்வதும் அதன் மூலம் நாட்டு மக்களை மயக்கத்திலும், குழப்பத்திலும் ஆழ்த்திக் கொண்டிருப்பது எந்த வகையில் நியாயமாகும்? முக்கியத் தூணாக கருதப்படும் ஊடகங்கள் இப்படிச் செயல்பட்டால் நாளடைவில் நாட்டின் பண்பாடும், கலாச்சாரமும் எப்படி வளர்ச்சி காணும்? எதிர்காலச் சந்ததி எப்படி மேன்மையடையும்? இதையெல்லாம் யார் கேட்பது? இதற்கெல்லாம் யார் பதில் சொல்வது? சுதந்திரத்தை விரும்பும் நமக்கு சுயக்கட்டுப்பாடு வேண்டாமோ?

இலக்குகள்:

♦ ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் இலக்குகளை எழுதுங்கள்.

♦ நீங்கள் எப்போதுமே உங்கள் கூடவே ஒரு குறிப்புப் புத்தகத்தை வைத்திருங்கள்

♦ ஒவ்வொரு நாளும் உங்களது முந்தைய

பட்டியலைப் பார்க்காமலே, உங்களது மிக முக்கிய இலக்குகள் பத்து முதல் பதினைந்தின் பட்டியலை குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதுங்கள்.

♦ இதை ஒவ்வொரு நாளும் விடாமல் தொடர்ந்து எழுதுங்கள்.

♦ இப்படி நீங்கள் செய்யும்போது பல்வேறு அற்புதங்கள் நடைபெறும்.

♦ உங்கள் இலக்குகளின் பட்டியல்களை முதன் முதலாக எழுதும்போது சிறிது யோசனை சிந்தனை செய்ய வேண்டி இருக்கும்.

♦ ஒவ்வொரு நாளும் 10 முதல் 15 இலக்குகளை விவரம் தெளிவாகவும் கூர்மையாகவும் மாறும். இறுதியில் ஒவ்வொரு நாளும் அதே வார்த்தைகளை நீங்கள் திரும்பத் திரும்ப எழுதக் காண்பீர்கள்.

♦ உங்களைச் சுற்றியுள்ள வாழ்க்கை மாறும்போது உங்கள் முக்கியத்துவத்தின் வரிசையும் மாறும்.

♦ இந்த சமயத்தில் அற்புதம் ஒன்று நிகழும் அது சிரகடித்து பறக்கும்.

♦ உங்கள் மனதில் யோசனைகளும் நுண்ணறிவும் தோன்றும். உங்கள் இலக்குகளை அடைய உங்களுக்கு உதவும் மக்களையும் ஆதாரங்களையும் உங்கள் வாழ்வில் கவர ஆரம்பிப்பீர்கள்.

♦ மிகத் துரிதமாக நீங்கள் வளர ஆரம்பிப்பீர்கள்.

♦ எல்லாமே நேர்மையான விதத்தில் மாற ஆரம்பிக்கும்

♦ இப்படி இலக்குகளை ஒவ்வொரு முறையும் எழுதி வைத்து செயல்படுத்தினால் வாழ்வில் எல்லா வற்றையும் சாதிக்கலாம். சாதிப்போமே.

“ஆள்”

ஆள் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் அழகை உணர்ந்திருக்கிறீர்களா? “ஆள்” என்பது அழைப்பா? அல்லது ஆணையா? ஆள்

என்னும் சொல்லை மனிதனை அழைக்கும் விளிச் சொல்லாகவும் பார்க்கலாம், அதே நேரத்தில் மனிதனைப் பணிக்கும் கட்டளைச் சொல்லாகவும் பார்க்கலாம்

வெறும் விளிச் சொல் என்றால் மனிதனைச் சுட்டுவதற்கு மட்டும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். மாறாக அதை ஒரு கட்டளைச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தும் போது அதன் பல்வேறு பரிமாணங்களைக் காணமுடிகிறது.

மனிதனை ஆள் என்கிறது தமிழ். இந்த ஒரு சொல்லே ஆண்-பெண் இரு பாலருக்கும் பொதுவாகவும் இருக்கிறது. இந்தச் சொல்லிருந்துதான் ஆளுமை என்னும் சொல்லும் பிறந்திருக்கிறது. சரி வாருங்கள் - சொல்லின் உள்ளே செல்வோம்.

“ஆள்” என்றால் எதை ஆள்வது? அல்லது யாரை ஆள்வது? பெரும்பாலும் ஆள்வது என்றதும் பிறரை அல்லது பிறவற்றை ஆள்வதைக் குறிப்பதாகவே நாம் பொருள் கொள்கிறோம். ஆனால் மெய்ப்பொருள் அதுவல்ல!

தன்னைத் தானே ஆளும் கலையையே நாம் ஆளுமை என்கிறோம். எழுத்தாளர், பேச்சாளர், பொருளாளர் - எனப்படும் சொற்களெல்லாம் - தாம் கையாளும் தமது பேச்சை, தமது எழுத்தை, தம்மிடமுள்ள பொருளை ஆள்பவர் என்னும் பொருள்களிலேயே பயன்படுத்துகின்றன. எனவே தன்னை - தான் ஆள்வதையே இந்த ஆள் என்னும் சொல்லும், ஆளுமை என்னும் சொல்லும் குறிக்கின்றன. இதை அனைவருக்கும் உணர்த்துவதற்காக நான் கண்டெடுத்த / கடைந்தெடுத்த சொல்லே “தன்னாளுமை” என்னும் உன்னதமான சொல்லாகும்.

தன்னையே ஆளாத ஒருவரால் தரணியை எப்படி “ஆள்” முடியும்? தன்னை ஆளும் கலையை கற்றுத் தேர்ந்தவன் தானே “ஆண்டவன்” ஆகிறான். ஆண்டவனால் ஆகாதது உண்டோ? சொல்லுங்கள்! ■

இனிய நந்தவனம் ◀ 35 ▶ ஆகஸ்ட் ~ 09

கட்டளைகள் வழிகாட்டலாம், ஆனால் முன்னுதாரணம் நடத்திச் செல்லும்.